

بررسی رابطه بین بیماریهای پریدونتال و تنفس دهانی

دکتر محمدرضا ابریشمی^۱ - دکتر علیرضا اکبرزاده باغبان^۲ - دکتر قاسم انصاری^۳ - دکتر محمد ناصری^۴

۱- استادیار گروه آموزشی پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

۲- استادیار گروه آموزشی آمار زیستی دانشکده پیراپزشکی و عضو مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

۳- دانشیار گروه آموزشی دندانپزشکی کودکان دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

۴- دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: برخی مطالعات نشان‌دهنده ارتباط و تشدید وضعیت بیماری پریدونتال در افراد دارای تنفس دهانی است به همین جهت هدف از مطالعه حاضر بررسی رابطه بین بیماریهای پریدونتال و تنفس دهانی می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه به صورت همگروهی تاریخی بر روی نود نفر (۴۵ نفر در هر گروه) با روش مشاهده و معاینه کلینیکی دهانی انجام شد. نمونه‌ها از میان افراد ۲۰-۳۵ ساله مراجعه‌کننده به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و درمانگاههای دندانپزشکی شهر اصفهان انتخاب شدند. گروه مواجهه یافته (دارای تنفس دهانی) شامل افرادی بود که داشتن کام گنبدی شکل و نرسیدن لبها به یکدیگر در حال استراحت با استفاده از سه روش معاینه در مورد آنها تأیید شده بود. افراد علاقه‌مندی که در هر سه روش معاینه دارای تنفس دهانی بودند وارد مطالعه شدند. گروه غیر مواجهه یافته شامل افرادی بود که از راه بینی و به صورت طبیعی نفس می‌کشیدند. شاخص بهداشت دهان همه افراد با تعیین میزان رنگ گرفتگی دندانها بعد از جویدن قرصهای آشکارکننده مشخص شد. شاخص لثه‌ای افراد در نواحی قدامی و خلفی تعیین و با استفاده از آزمون Man-Whitney مقایسه گردید.

یافته‌ها: در ناحیه قدام دهان افراد مواجهه یافته، نمره یک شاخص لثه‌ای در پنج نفر معادل ۱/۱۱٪، نمره دو و در ۳۶ نفر برابر ۸۰٪ و نمره سه در چهار نفر برابر ۸/۹٪ مشاهده گردید. در گروه غیر مواجهه یافته نیز، پنج نفر برابر ۱/۱۱٪ دارای شاخص صفر، ۳۲ نفر معادل ۷۱/۱٪ دارای شاخص یک و هشت نفر برابر ۱۷/۸٪ دارای شاخص دو بودند. استفاده از آزمون Man-Whitney تفاوت موجود بین دو گروه را از نظر آماری معنی‌دار نشان داد. ($P < 0/001$)

نتیجه‌گیری: تنفس دهانی به عنوان یکی از عوامل موضعی مستعدکننده بیماریهای لثه در دهان محسوب می‌شود. اگر چه به نظر می‌رسد این تأثیر فقط در ناحیه قدامی می‌باشد.

کلید واژه‌ها: تنفس دهانی - بیماریهای پریدونتال - شاخص لثه‌ای.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۴/۱۷

اصلاح نهایی: ۱۳۸۶/۱۱/۷

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۳/۳

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی e.mail:ali19146@yahoo.com

مقدمه

می‌گردد (۱-۲)، از طرف دیگر، همزمان برخی تحقیقات نشان داده تنفس دهانی یکی از عوامل مستعد کننده بیماریهای لثه می‌باشند. (۳)، تنفس دهانی بیشتر در افراد دارای مانع تنفسی در حفره بینی نظیر پولیپ، انحراف تیغه بینی و لوزه سوم دیده شده که به واسطه آن این افراد نمی‌توانند به راحتی از حفره بینی تنفس کرده و مسیر اصلی تنفس آنان از راه دهان می‌باشد. مکانیسمی که تنفس دهانی باعث التهاب لثه می‌شود

بیماریهای پریدونتال بیماریهایی هستند که به دلیل عوامل موضعی (پلاک دندان، جرم، تنفس دهانی) و عوامل سیستمیک (سن، تغذیه، توارث) ایجاد و موجب تخریب لثه و بافت‌های اطراف دندان می‌گردند. تحقیقات نشان داده در حدود ۶۶٪ از جوانان و ۵۰٪ کودکان به نوعی به این بیماری مبتلا بوده و این در حالی است که عامل اصلی از دست دادن دندان در بزرگسالان نیز همین بیماری محسوب